

være til Ministeriet. Jeg for mit Vedkommende er aldeles enig med den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) i, at Thinget vil med al Rolighed behandle denne Sag (Hør). Forsaavidt han brugte dette Udtryk, talte han vistnok som Thingets Ordfører, men forsaavidt han tilføiede, at det skulde være med eftergivende Rolighed, troer jeg, at dette Tillægsord mere tilhører ham selv i hans Egenkab som Rigsdagsmand end som Fleertallets Ordfører. Jeg er overbevist om, at Thinget ogsaa vil forstaae at vente og vise, at det ikke har en saadan Begjærighed efter Fællesforfatningen, at det overseer, at der kan være Maader, hvorpaa Forfatningsspørgsmaalet kunde løses, som vare af saadan Bessaffenhed, at man, hellere end at gaae ind paa noget Saadant, baade maatte og vilde foretrække Bibeholdelsen af den nærværende Tingenes Tilstand.

Siemroth: Der var en Uttring i den høitærede Premierministers Foredrag, hvorved jeg troer at burde gjøre en Bemærkning. Den høitærede Premierminister sagde nemlig, at det, der ikke findes i Danmarks særlige Grundlov, var Noget, som maatte komme igjen i Fællesforfatningen. Jeg er ganske overbevist om, at, naar Thinget i denne Sag for bestandig baade nu og i Fremtiden havde med den høitærede Premierminister at gjøre, saa vilde denne Udtalelse være fuldkommen tilstrækkelig, uagtet den høitærede Premierminister ved en tidligere Leilighed rigtignok har gjort det Tillæg til den samme Uttring: „forsaavidt det ansaaes gavnligt for Staten.“ Jeg troer, at alle de Banskfeligheder, der have reist sig i Anledning af denne Grundlov for Danmarks særlige Anliggender, komme deraf, at der deri aldeles ikke sees, hvorfra Repræsentationen for de fælles Statsanliggender skal komme, idet Grundloven af 5te Juni 1849 bliver aldeles ophævet ved Udkastets sidste Ord, uden at der nogentid er berørt en stor Deel Paragrapher, som netop angaae Repræsentationen for de Anliggender, som for Fremtiden skulle være fælles. Hvor denne Repræsentation bliver af — hvorvel jeg iøvrigt indrømmer, at der ikke i Udkastet er nogen særdeles Leilighed til at omtale den —

det seer man ikke, og deraf bliver det en Selvsølge, idetmindste forekommer det mig saaledes, at denne Repræsentation vil komme ganske i Ministeriets Hænder. Jeg tvivler aldeles ikke om den høitærede Premierministers Billie til at lade vor Grundlovs Bestemmelser om denne Repræsentation gjenfindes i Fællesforfatningen, men det forekommer mig dog vist, at Folkets, det danske Folks Ret til fremtidig for eget Vedkommende at være repræsenteret i de Anliggender, som for Fremtiden skulle være fælles, hermed er aldeles voldgivet i Ministeriets Hænder. At det Retsgrundlag, hvorpaa denne Ret hviler, er uomtvisteligt, troer jeg ogsaa noksom fremgaaer af den Mængde Fællessager, her behandles, navnlig Finantsager; men, jeg gjentager det, ikke blot Folkets Ret, men og det Retsgrundlag, hvorpaa denne Ret hviler, vil være voldgivet i Ministeriets Hænder, naar der ikke paatægges dette nogen Forpligtelse til at lade Grundlovens Bestemmelser om dets Repræsentationsret i Fællessager gjenfindes i Fællesforfatningen. At Ministeriet naturligt vil lade en stor Deel, maaskee de fleste, af disse Bestemmelser komme igjen i Fællesforfatningen, derved tvivler jeg aldeles ikke; men Spørgsmaalet er, hvilke af disse Bestemmelser man tør vente at gjenfinde deri, og hvilke ikke. Dette er et Punkt, som jeg ikke kan gaae ind paa nu, men jeg skal forbeholde mig, paa et senere Stadium af Sagen, at vise, hvad der mulig kunde være paatænkt ikke skulde komme igjen. Det er just Frygten for, at visse Bestemmelser ikke skulle gjenfindes i Fællesforfatningen, der har været Aarsag til alle Banskfeligheder i denne Sag, og som ogsaa fremdeles ville vedblive under sammes videre Forhandling at udgjøre den væsentlige Banskfeligthed.

Lindberg: Da denne Sag var under 1ste Behandling her i Salen, tillod jeg mig at udtale som min Mening, at Rigsdagen burde afholde sig aldeles fra at behandle det foreslagte Udkast til en Grundlov, før vi saae foreslagt den Heelsstatsforfatning, som Forandringerne i vor Grundlov skulde forberede, og omendffjøndt der nu er gaaet mange Dage hen siden den Tid, har jeg ikke kunnet skjønne, at denne Formening ikke skulde være fuldkom-